

Werkvorm oordeelsvorming: 90-secondendebat

In een 90-secondendebat gaan (burger)raadsleden met elkaar in debat over een raadsvoorstel. Deelnemers geven vooraf aan waarover ze het willen hebben. De naam van het debat verwijst naar de inleiding van debatpunten: een inbrenger van een debatpunt krijgt 90 seconden om zijn punt of vraag in te brengen. In het debat zijn geen spreektermijnen, sprekers reageren steeds op elkaar. Het gesprek leidt tot conclusies, bijvoorbeeld over een mogelijk amendement of motie. Een conclusie kan ook zijn dat men het oneens is.

Doel

Het bespreken van een raadsvoorstel en daarbij ook de mogelijkheid om te inventariseren of er draagvlak is voor een motie of amendement.

Te bespreken documenten

Er is een raadsvoorstel, eventueel met bijlagen.

Rol raad

De (burger)raadsleden bespreken van tevoren het raadsvoorstel met hun fractie en gaan na wat voor hen van belang is. In het gesprek zelf stellen zij zich wendbaar op en helpen het debat verder. De (burger)raadsleden zorgen er hierbij voor dat zij voldoende mandaat hebben vanuit hun fractie om bij te dragen aan de conclusies van het gesprek. Wanneer een (burger)raadslid een bespreekpunt in brengt, doet hij/zij dit door middel van het stellen van een vraag of het pitchen van een idee. Hiervoor heeft hij/zij maximaal 90 seconden

Rol college

het college is vooral toeschouwer en eventueel dienend aan het debat. Het gaat er in dit debat niet om of het college het eens is met wat er besproken wordt, wel of het iets op kan leveren dat voor het college uitvoerbaar is. 'Heeft de raad wel overal aan gedacht?' is de vraag die het college moet beantwoorden. Als dat niet het geval is, breekt het college in: 'Houd u er wel rekening mee, dat...'. Om de toeschouwersrol te markeren zit het college buiten de kring van deelnemers (en het doet een stap naar voren indien nodig).

